

Maastricht, 8-11-'66

Hoogeachte Heer Prick.

Ieder avond leg ik de brieven die ik 's morgens denk te beantwoorden op mijn bureau en die iedere morgen ben ik meestal te beroerd om een letter op papier te zetten. Ik hoop intussen dat de toestand van Lily, van dien aard is geworden, dat U beide U wat behaaglijker zult zijn. Ikzelf ben ook zo zienlijker en toe, dat ik werkelijk slap[?] er practisch tot niets in staat ben. Vergeef mij dus mijn korthed in antwoord er zijn intussen weer vijf poëzieloze dagen. Ik zend U beiden mijn beste wensen en zo mogelijk op 25 dezer bij Uw bezoek aan Maastricht een kansje U nog even te zien. Ik werk ten werkelijk niets meer waard, op mirakelen afgezien.

Ik hoop echt, dat Lily de beterschap nabij is en wens U beide met veel genegenheid mijn beste wensen en gevoelens toe.

U zeer toegenegen

Pierre Kemp

((met verkorte handtekening)
van misère))

P.S. V.d. Muze v.d. Tulpenboom hoor ik
nog niets, maar ik zal wel weer 4 jaar de
tijd hebben!